

„Obet' vďačnosti“ k oslave Božej

(Článok k zbierke Modlitebného týždňa 2020)

Modlitebný týždeň je pre cirkev adventistov po celom svete výnimočnou chvíľou odovzdania. V tomto týždni môžeme určitým spôsobom zakúšať to, čo Izraeliti prežívali v Deň zmierenia. V závere tohoto svätého a najslávnostnejšieho dňa zo všetkých izraelských sviatkov Boží ľud dostal uistenie, že ich hriechy boli odpustené a že Boh bude v novom začiatku opäť poskytovať svoju milosť. V Biblii je mnoho pasáží, ktoré hovoria o vážnosti tohto sviatku. Tentokrát sa podívame do 50. žalmu. V tomto žalme sú ľudia predvolaní k predbežnému súdu, ale nie aby boli zavrhnutí, ale aby boli pozvaní k morálnemu a duchovnému oživeniu ich uctievania Boha. Stále sa vykonávali obrady a prinášali sa obeť, aj tak je Boh sklamaný, že stratili svoj význam. *„Mnohí sa dívali na obeť rovnako ako pohania. Mysleli si, že svojimi darmi môžu Boha sami uzmierniť. Boh im však chcel ukázať, že to on im z lásky dáva dar, ktorým ich so sebou zmieruje.“* (Túžba vekov, str. 66)

Obraz Božej povahy a charakteru bol zničený a pohnútky ich uctievania už neboli čisté. Môžeme mať pocit, že sme od týchto chýb v našom teologickom chápaní uchránení, pretože obetný systém bol na kríži Kristovou obeťou zrušený. Nemali by sme ale zabúdať, že princíp obete je základom skutočného kresťanstva a dôkazom, že Božia milosť pôsobí v našom živote. (R 12,1) Skutočné uctievanie má obeť priamo vo svojom centre. Bez obete niet uctievania.

Čo vlastne Boh od svojho ľudu očakáva? Odpoveď je priamo v strede tohto žalmu: *„Prines Bohu obeť vďaky a splň Najvyššiemu svoje sľuby! Vzývaj ma v deň súženia, ja ťa zachránim a ty mi vzdáš úctu.“* (Ž 50,14.15)

Boh od nás teda očakáva tri veci, ktoré sú vyjadrené troma heslami: vďačnosť, vernosť a dôveru, že odpovedá na naše modlitby.

Chválenie Boha je prirodzené, keď vidíme, KTO skutočne je, čo urobil, robí a ešte pre nás urobí. Vďačnosť však nie je len o slovách, ona je omnoho hlbšia, ide skutočnú obeť. V dávnych dobách bolo úlohou „obete vďačnosti“ vyjadriť úplnú závislosť na Bohu a jeho milosti. Podstata obete bola vyjadrená práve pokorou a závislosťou uctievaťujúceho, uznaním, že všetko pochádza od Boha a obetujúci si nezaslúži vôbec nič. Je naozaj potrebné, aby sme zanesli do nášho myslenia a vzťahu s Bohom princíp, ktorým vyjadrujeme vďačnosť prostredníctvom našej obete, a to dokonca prostredníctvom nášho daru, ktorý chceme v tomto Modlitebnom týždni Bohu priniesť.

Boh je ten, kto k nám prehovára: *„moje je všetko, čo sa hýbe na poliach“* (v. 12). Čo môžeme ponúknuť niekomu, kto má absolútne všetko? Môžeme mu ponúknuť lásku, poslušnosť a vďačnosť. Nie ON potrebuje našu obeť, ale sme to my, ktorí potrebujeme hmatateľným spôsobom vyjadriť, dokonca aj obetovaním, našu vďačnosť za všetko to, čo nám prostredníctvom svojho Syna dal.

Keď sa spätne pozrieme, čo sa v tomto roku udialo, asi budete súhlasiť, že okrem iného, koronakríza so všetkými svojimi dopadmi priniesla do nášho života veľa prekážok. Ešte dnes mnohí z

nás zakúšajú dôsledky tejto pandémie. Stále je to však doba, kedy si môžeme premietnuť a pýtať sa, za čo môžeme byť vďační. Žalmista nás vyzýva: „*Prines Bohu obetu vďaky a splň Najvyššiemu svoje sľuby!*“ Pripomínaním si a zdieľaním toho, ako nám každému Boh v tomto roku požehnal, nás vedie k autentickému uctievaniu živého Boha, ktorému slúžime.

Zbierka modlitebného týždňa je jedným z pilierov fungovania celosvetovej cirkevnej misie. Kvôli takmer globálnemu uzatvoreniu väčšiny našich zborov sa okrem iného za posledné mesiace výrazne znížili príjmy zo zbierok sobotnej školy. Zápasíme teda s reálne veľkou potrebou finančných prostriedkov, aby sme mohli financovať misijné aktivity, ktoré sme naštartovali. V Žalme 50,15 nás Boh vyzýva: „*Vzývaj ma v deň súženia*“ a sľubuje „*ja ťa zachránim a ty mi vzdáš úctu.*“

Kiež Boh požehná vaše odovzdanie sa prostredníctvom zbierky!

Ioan Campian Tatar, vedúci oddelenia správcovstva, publikácií & ducha prorockého, Intereurópska divízia Cirkvi adventistov siedmeho dňa